

ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி ராஜகோபாலாச்சாரி

24 ஜூலை 1927-20 டிசம்பர் 2014

ஒளிமயமானதொரு சகாப்தம்

"நான் ஒரு மாஸ்டராக இருந்தேன் என்ற உணர்வு என் வாழ்க்கையில் என்றுமே இருந்ததில்லை என்பதை மீண்டும் மீண்டும் கூறிக்கொள்கிறேன். அத்தகைய உணர்வு இருந்திருந்தால் நான் ஒரு உபயோகமற்றவனாக இருந்திருக்கிறேன். நான் ஒரு மாஸ்டராக இருப்பதற்கு தகுதியில்லாதவனாக இருந்திருக்கிறேன். பாபுஜி மகராஜின் வாழ்நாளிலும் இப்போதும் அவரது அறிவுறுத்தலின்படி அவரது பணியைச் செய்து கொண்டிருக்கும் ஒரு சீடன் நான்".

....நான் மாஸ்டரிடமிருந்து அருட்செய்திகளைப் பெறுகிறேன். அவர், "நீ என்னுடன் இணையும் நேரம் இன்னும் வரவில்லை. ஏனெனில் நீ செய்வதற்கு இன்னும் வேலை இருக்கிறது. ஆனால் அவ்வாறு நீ வரும்போது, நீ வரவேற்கப்படுவாய். பிறகு நாம் வேறு உலகங்களுக்குச் செல்வோம்" என்று கூறுகிறார். மேலும் நான் மகிழ்ச்சியாக இருப்பேனா அல்லது கவலையாக இருப்பேனா என்று எனக்கு தெரியாது. அதற்கு முடிவே இல்லை. வேலைக்கு முடிவென்று ஒன்று இருந்தால், பிறகு வாழ்க்கையும் இல்லை. அது சரீர் வாழ்க்கையாக இருந்தாலும் அல்லது சரீரமற்ற வாழ்க்கையாக இருந்தாலும் சரி."

உலகளாவிய இணைய வழி நேரடி ஒளிபரப்பு, 26 அக்டோபர் 2014, சென்னை, இந்தியா.

மரியாதைக்குரிய கமலேஷ் D பட்டேலின் செய்தி

நாம் ஒவ்வொருவரும் அனுபவித்த மற்றும் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் அதிர்ச்சியினை வார்த்தைகளால் விவரிப்பது என்பது மிகக் கடினம். எந்த ஒரு ஆறுதலான வார்த்தையும் எப்போதுமே போதுமானதாக இருக்க முடியாது. நம் மாஸ்டர், மிஷனில் அப்பாசியாக, பிரெசப்டராக, மாஸ்டராக, தன் வாழ்வின் ஐம்பது வருடங்களின் ஒவ்வொரு நொடியையும் ஓய்வில்லாமல் சேவை செய்து நிறைவு செய்துள்ளார்.

அவர் வாழ்க்கை, ஒரு உண்மையான கர்ம யோசிக்கு எடுத்துக்காட்டு. அவர் வாழ்க்கையின் அனைத்து நிலைகள் முழுவதும், வலியும், வேதனையுமே நிறைந்திருந்தது. அவரது வாழ்வில் ஒரு நொடி கூட அமைதியாக இருந்ததில்லை; ஒரு நொடிகூட. ஏதாவது காரணத்தால் அவர் மனம் அமைதியின்றி தவித்தது. அவர் வேண்டியதெல்லாம் நம் அனைவரிடத்திலும் ஒரு ஒத்திசைவே.

ஒத்திசைவு.. இவ்வொத்திசைவு நிலை நம்முள்ளும் நம்மிடையேயும் குறைவாக இருப்பது வருந்தத்தக்கது. இனியாவது நம்மிடையே வேறுபாடு இருக்காது என்று அவருக்கு உறுதியளிப்போம். கருத்து வேறுபாடு என்பது இயல்பான ஒன்று தான் ஆனால் அதை ஒருவர் மீதுள்ள விருப்பமின்மை மற்றும் வெறுப்பு நிலை வரை கொண்டுசெல்லக்கூடாது நாம் அனைவரும் சகோதர சகோதரிகள்.

நாம் பெயரையும், புகழையும் எதிர்பார்க்கக் கூடாது. தன்னை மறைத்துக்கொண்டு, அமைதியாக வேலை செய்யவும், அனைத்து நேரங்களிலும் பொதுவான ஒரே லட்சியத்திற்கும் வேலை செய்ய வேண்டும் என்பதே சகஜ மார்க்கம். ஒளி உலகிலிருந்து பாபுஜி திரும்ப

திரும்பக் கூறுவது போல, நமது மிஷன் எதிர்காலத்தில் அதன் ஒற்றுமைக்காகவே அறியப்படும். இது நம்மிடமிருந்தே துவங்குகிறது.

இதயத்தின் ஆழமான உட்பகுதியில், தெய்வீகத்தின் பிரசன்னத்தை உணர்வது எவ்வளவு அற்புதமானது. மேலும் நம் நடவடிக்கை மற்றும் செயல்களின் மூலம் அந்த பிரசன்னத்தை வெளிப்படுத்தும் போது தான் அது மிகவும் அற்புதமாகிறது.

அப்பாசிகளாக, பக்தர்களாக, அன்பர்களாக, சீடர்களாக, நிர்வகிப்பவர்களாக, தன்னார்வத் தொண்டர்களாக, சிறந்த உலகை பார்க்க கனவு காண்பவர்களாக, அவரது அன்பையும், அரவணைப்பையும் அனுபவிப்பவர்களாக இருக்கும் நாம், அவருக்கு ஒரு வாக்குறுதி அளிக்க வேண்டியுள்ளது. நாமெல்லோரும் ஒற்றுமையாகவும், ஒற்றுமையாக ஆன்மீகப்பாதையில் முன்னேறவும் நம் வாழ்க்கைமுறையை அதற்கு தக்கவாறு மாற்றி அமைத்தும், அதன் மூலம், நம் குரு பரம்பரை, நம் வருங்காலத்தை சிறப்புற மாற்றி அமைக்க உதவி செய்யவும் நம் மாஸ்டர் கனவு கண்டார்.

அவரை சந்தோஷப்படுத்தவும், அவரது பணியை நிறைவேற்ற இதயப்பூர்வமாக செயல்படுவோம் என்றும் நாம் நம் அன்பிற்குரிய மாஸ்டருக்கு உறுதி அளிப்போம். நாம் சிறந்த அப்பாசிகளாக, சிறந்த பக்தர்களாக, சிறந்த அன்பர்களாக, சிறந்த சீடர்களாக, சிறந்த தொண்டர்களாக, மென்மேலும் சிறப்புற்று முன்னேறுவோம் என நம் அன்பிற்குரிய மாஸ்டருக்கு குரு தட்சிணையாக வாக்களிப்போம்.

குறைந்த கால அவகாசத்தை, ஆன்மீக பரிணாம வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கும், தெய்வீக நினைவில் சேவையே வாழ்க்கையாக ஏற்றுக்கொண்டு அதன் மூலமாக மென்மேலும் உயர்வதற்கும், மாஸ்டர், தான் வாழ்ந்த வாழ்க்கையிலும், மரணத்தைத் தான் ஏற்றுக்கொண்ட விதத்திலும், நமக்கு செயல்முறை விளக்கங்களாக அநேக படிப்பினைகளைத் தந்துள்ளார். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நமது வாழ்க்கை நமக்குக் கொண்டு வரும் அனைத்தையும் எந்த விதமான ஆட்சேபணைகளும், எதிர்பார்ப்புகளும் இன்றி ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மையையும் தந்துள்ளார். அவர் இவையெல்லாவற்றிற்கும் ஒரு முன்மாதிரியாக இருந்ததன் காரணமாக நமது குறிக்கோளாகவும், இலக்காகவும் இருந்தார்.

உன்னதமான ஒரு மாஸ்டரின் மறைவானது, அவரது பக்தர்களின் மத்தியில் ஒரு பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதோடு அவர்களது உள்முக வாழ்க்கையில் ஒரு பெரும் வெறுமையையும் நிச்சயமாக ஏற்படுத்தும். ஆயினும், மூன்று தசாப்தங்களாக நமது நேசத்திற்குரியவராக இருந்த நமது மாஸ்டர், தமது அப்யாசிகளின் இதயங்களைத் தமது மறைவைத் தாங்க ஏற்கெனவே தயார் செய்து வைத்திருப்பதாகத் தான் தோன்றுகிறது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக அவரது சரீர அளவிலான துன்பங்கள் உச்சத்தை எட்டிய போதும், பலமுறை அவர் நம்மை விட்டுப் பிரிய வேண்டியது போன்ற சூழ்நிலைகள் வந்த போதும், அவர் அவற்றிலிருந்து மீண்டு வந்து தமது வேலைகளைத் தொடர்ந்து செய்ததோடு தமது மாஸ்டருக்கான தமது கீழ்ப்படிதலையும் நிறைவேற்றினார். அது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் அவர், "நான் வாயில் வரை சென்றேன். ஆனால் கதவு திறக்கப்படவில்லை. எனது வேலை இன்னும் முடியவில்லையென்ற காரணத்தால் நான் திருப்பி அனுப்பப்பட்டேன்" என்று சொன்னார். சில மாதங்கள் முன்பு, நாங்கள் அனைவரும் மாஸ்டரது காட்டேஜின் தாழ்வாரத்தில் அமர்ந்து கொண்டிருந்த பொழுது, அவர், "நான் எனக்குப் பின்னால் ஒரு பின்னூரிமையாளரை நியமித்துவிட்டேன் என்ற காரணத்தாலேயே நான் இங்கேயிருந்து சென்று விட முடியாது. அவர் தயார் ஆன பிறகே நான் செல்ல முடியும்" என்று கூறினார்.

வலியும் வேதனைகளும் அவரது உயர்வுக்கு ஏணிப்படி

கடந்த ஒரு வருட காலமாக, புற்று நோயால் பாதிக்கப்பட்டு, உடல் வலிமை இழந்த போதும், அவர் தமது வேலையைத் தொடர, மிகவும் கடினமான சிரமத்தை மேற்கொண்டார். வலி, ஜூரம், கிருமித் தாக்குதல்கள், தொடர்ந்து குறைந்து கொண்டே வந்த அவரது உணவு உட்கொள்ளும் அளவு இவையனைத்தாலும் அடிக்கடி தாக்கப்பட்டு வந்த காரணத்தால் அவர் பெரும்பாலும் படுத்த படுக்கையாக ஆனார். இருந்தாலும், தமது தரிசனம் பெறுவதற்காக வாயிலில் அமைதியாகக் காத்துக்கொண்டிருக்கும் அப்யாசிகளைக் காண வேண்டும் என்பதற்காக தம்மை சக்கர நாற்காலியில் அமர்த்தி வெளியே அழைத்துச் செல்லும்படி கூறுவார். அவரது நகைச்சுவை உணர்வு இந்த நிலையிலும் அவரை விட்டு விலகவேயில்லை. நீண்ட நாட்கள் படுத்த படுக்கையாக இருந்ததற்குப் பிறகு அவரை சக்கர நாற்காலியில் அமரச் செய்ததும் அவர் சகோகம்லேஷ் பட்டேலிடம், "இப்போது நான் Chairman ஆகிவிட்டேன்" என்று சொன்னார்.

எதிர்காலத்தை நோக்கி

எனது மாஸ்டர், தமது வலி நிறைந்த நீண்ட உடல் நோயிலிருந்து மீண்டு விடுதலை பெற்றுச் சென்று விட்டார் என்ற செய்தி கேட்ட அந்த டிசம்பர் மாத 20 ஆம் தேதி இரவு நான் மணப்பாக்கம் ஆசிரமத்திற்குச் சென்ற போது. அங்கு ஒரு நிசப்தம் மற்றும் அமைதி நிறைந்த சூழ்நிலை நிலவுவதை உணர்ந்தேன். ஏற்கனவே வந்து சேர்ந்திருந்த அப்யாசிகள், அமைதியாக, மாஸ்டர் இந்த உலகிலிருந்து பிரிந்து விட்ட உண்மையை ஏற்றுக் கொண்ட மனநிலையில் இருந்தனர். அடுத்த இரண்டு நாட்களில் இந்தியா முழுவதிலுமிருந்து சுமார் 25000 அப்யாசிகளும் மற்றும் வெளி நாட்டு அப்யாசிகளும் மணப்பாக்கம் ஆசிரமத்திற்கு வந்து, மாஸ்டரது படுக்கையறைக்கு வெளியே கூடத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த அவரது பூத உடலின் இறுதி தரிசனம் பெற்றனர். அப்யாசிகள் அமைதியாக மாஸ்டரின் தரிசனம் பெற்றுக் கண்களில் கண்ணீருடனும், மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சோகத்துடனும் சென்று கொண்டிருக்கும் போது, ஆதி சங்கரரின் குருபாதுகா பாடல் (குருவின் சரணங்களின் துதிப் பாடல்) மாஸ்டர் ஏற்கெனவே கொடுத்திருந்த அறிவுரைப்படி இசைக்கப்பட்டது. அந்த பாடலின் முதல் பகுதி இவ்வாறு சொல்கிறது:

எல்லையற்ற சம்சார சாகரத்தை கடந்து செல்வது இவ்வாறு ஏதுவானது

குருவின் மீது கொண்டிருந்த நேர்மையான பக்தியென்னும் படகின் துணை கொண்டு அது சாத்தியமானது.

பற்றுவிடல் என்னும் மதிப்புமிக்க சாம்ராஜ்யத்திற்கு செல்லும் பாதையை அவர் எனக்கு காட்டினார்.

ஓ எனது பிரியமான குருவே நான் உங்கள் புனிதமான சரணங்களில் தலை வணங்குகிறேன்.

டிசம்பர் 22 ஆம் தேதி மதியம், நமது நேசத்திற்குரிய மாஸ்டரின் பூதவுடல் பெசன்ட் நகரில் உள்ள மின் மயானத்தில் எரியூட்டப்பட்டது. இவ்வாறாக மாஸ்டரின் வாழ்க்கையென்னும் வீரகாவியமானது இப்பூவுலகில், நமது வாழ்வில் ஒரு வெறுமையை ஏற்படுத்தி, முடிவிற்கு வந்தது.

நமக்காக அவரது படிப்பினைகள்

மனித வாழ்வின் நிலை மாறும் தன்மையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும், நமக்குக் கிடைத்துள்ள மிகக்

இது தான், முதுமையடைதலை சவாலாக ஏற்று, தன் அப்யாசிகளுக்கு திடநம்பிக்கையையும், பற்றுறுதியையும் உட்செலுத்தி, வாழ்க்கையின் இன்னல்களை எதிர்கொள்வதற்கான பலத்தை வழங்கும் ஒரு மாஸ்டரின் புனிதமான மனோநிலையாகும். அவர் வலியையே உயர்வின் உச்சிக்கு அழைத்துச் செல்லும் ஏணியாகக் கருதினார். மாஸ்டரின் வலியானது அப்யாசிகளின் அன்பை ஈர்க்கும் என்றும் கூறினார்.

அவர் சுய நினைவுடன் இருந்த இறுதிநாட்களில் அவர் அனுபவிக்கும் கடும் உடல் வேதனை குறித்து என்னுடைய கவலையினை அவரிடம் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்பினேன். அவர் வேதனையுடன் இருக்கும் போது அவருடைய குழந்தைகளாகிய நாங்கனும் துன்பப்படுகிறோம் என்றேன். "அது உண்மையல்ல குழந்தைகள் எப்போதாவதுதான் துன்பம் கொள்கின்றனர், பெற்றோர் எப்போழுதுமே துன்பப்படுகின்றனர்" என்றார்.

சமீபத்தில் அவர் படுக்கையில் இருந்தபோது நடைபெற்ற கலந்துரையாடலின் போது, ஒரு சகோதரர் பிரபலமான நிறுவனத்தில் பங்குதாரர் ஆக இருந்ததை குறிப்பிட்டார். அப்போது நான், "நாங்கள் உங்களுடைய பங்குதாரர் ஆகமுடியும் ஆனால் உங்கள் வேதனையில் அல்ல" என்றேன். மாஸ்டர் "அது இயலாது. பாபுஜி மென்குரலில் கூறுவது போல் "அது எவ்வாறு செல்ல வேண்டுமோ அவ்வாறு செல்கிறது(That is how it goes!)" என்றார். சராசரி மனிதரை விட நீங்கள் அதிகமான துன்பங்களை அனுபவிக்கின்றீர்கள் என்று நான் கூறியபோது, அவர் "அது உண்மைதான். நான் சிறுவனாக இருந்த போது இது ஆரம்பம் ஆனது" என்றார்.

குருநாதர்கள் துன்பங்கள் அனுபவிப்பதற்கு ஒரு மிகப்பெரிய நோக்கம் இருப்பது போல் தோன்றுகிறது. 2014 டிசம்பர் 10ம் தேதிய மென்குரலில் பாபுஜி மகராஜ், இறுதி கட்டமாக சாரிஜி அனுபவிக்கும் சமீபத்திய துன்பங்கள் யாவும் மனித பரிணாம வளர்ச்சியில் மிக உயர்ந்த நிலை அடையத் தேவையாய் உள்ளது என்று கூறியுள்ளார். இது வரை எந்த மனிதரும் அடைந்திராத ஆன்மீக உச்ச நிலையினை அவர் அடையப்போவதாக நாடி சோதிடத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளதாக 1985 ம் ஆண்டு மாஸ்டர் என்னிடம் கூறியது எனக்கு நினவுக்கு வந்தது.

மாஸ்டரிடம் இருந்து வரப்பெற்ற ஆறுதல் அளிக்கின்ற செய்தி

மறைந்து பன்னிரண்டு மணி நேரத்திற்குள் 21 டிசம்பர் 2014 அன்று மாஸ்டர் தன் வேதனைகள் அனைத்தும் நீங்கிவிட்டதாக ஒளி உலகத்தில் இருந்து செய்தி அனுப்பியுள்ளார். மணப்பாக்கம் பாபுஜி நினைவு ஆசிரமத்திற்கு வருகை தந்த பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களில் ஒரு சிலரிடம் நான் பேசியபோது, மாஸ்டரின் துன்பங்களுக்கு முடிவு வந்தது குறித்து அவர்களும் நிம்மதி அடைந்துள்ளதை புரிந்து கொண்டேன். அவருடைய பிரிவினை எண்ணி கண்ணீர் விட்டாலும் அதனை குறையாக எண்ணவில்லை. மாஸ்டரை ஏற்றுக்கொள்கின்ற இந்த மனப்பான்மையினை அவர் நீண்ட நாட்கள் உடல் நலமில்லாமல் கடும் வேதனை அனுபவித்ததன் வாயிலாக உருவாக்கினார்.

மாஸ்டர் பேரளவிலான போதனைகளை விட்டுச்சென்றுள்ளார். சகஜ மார்க்க பயிற்சி முறையில்

தூய்மையினை கடைப்பிடித்தல், நற்குணங்களை உருவாக்கிக் கொள்ளுதல், அனைவரிடமும் மனப்பூர்வமான அன்பினை செலுத்துதல், அப்யாசிகளிடையே, குறிப்பாக கடமையாற்றுவவர்களிடையே புரிந்துகொள்ளும் மனப்பான்மை மற்றும் சகோதரத்துவம் ஆகியவற்றினை பின்பற்றும்படி அவர் கண்டிப்புடன் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்தியுள்ளார். நாம் அவர் மீது வைத்துள்ள அன்புக்கு அடையாளமாக நாம் இவற்றினை சவாலாக ஏற்றுக்கொண்டு அதற்காக உழைக்கவேண்டும்.

அவருடைய பிரதிநிதி

அதே செய்தியில் மாஸ்டர் ஆறுதல் அளிக்கும் வகையில் "எதிர் காலத்தினை நம்பிக்கையுடன் எதிர் நோக்குங்கள்" என்று கூறியுள்ளார். அப்யாசிகள் அனாதைகள் அல்லர். அவருடைய பணியினைத் தொடர்ந்து செய்யவும், இவ்வாழ்க்கையில் நமக்கு வழிகாட்டவும், மகா மாஸ்டர்கள் வசிக்கும் அந்த இடத்திற்கு நம்மை அழைத்துச் செல்லவும் தன் பிரதிநிதிக்கு பயிற்சி அளித்து பொறுப்பினையும் வழங்கியுள்ளார்.

1980 களில் பாபுஜி மறைவுக்குப் பின்னர் மாஸ்டர் பொறுப்பு ஏற்றபோது, அவர் சந்தித்த இடையூறுகளை நான் பார்த்திருக்கின்றேன். நாம் மாஸ்டரை குறிப்பிடும் போது கண்டிப்பாக அது பெயராகவோ, உருவமாகவோ, தனி இயல்பாகவோ இருக்கக்கூடாது, அது அவற்றின் பின்னால் உள்ள சாராம்சமாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என மாஸ்டர் தெளிவுப்படுத்தி உள்ளார். 1988 ம் வருடம் ஷாஜஹான்பூரில் வசந்தபஞ்சமி விழாவின்போது தன்னை எதிர்த்தவர்களும் தன் மீது சந்தேகம் கொண்டவர்களும் தொந்தரவு செய்தபோது போது, அவர் மிகத் தெளிவாக "நீங்கள் பாபுஜியை ஆசிரமத்தில் உள்ள சமாதியில் தேடக்கூடாது, ஆனால் அவர் சமாதி நிலையில் யாரிடம் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறாரோ அவரைத் தேடவேண்டும்" என்றார்.

மாஸ்டர் இறப்பதில்லை - அவர் வாழ் நாள் முழுவதும் இதைத்தான் கற்பித்தார். அவர் நிரந்தரமானவர் அவர் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கும் மாஸ்டரின் வடிவத்தில் நம்மிடையே வாழ்கிறார்.

A.P. துரை

புகழ் அஞ்சலி

ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் சென்னைக்கு அருகிலுள்ள வயலூர் என்ற ஊரில் 1927 ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 24ம் நாள் பிறந்தார். நான்கு குழந்தைகளில் மூத்தவரான இவர் தனது ஐந்தாவது வயதில் தன் தாயை இழந்தார். அதன்பிறகு, முழுமையான கல்வி, பலவகையான கலைகள், அனைத்தையும் விட முக்கியமாக நீதிநெறியின் அடிப்படையிலான வாழ்க்கை முறைக்கு அடித்தளமிட்டுத் தந்த, துணிவுமிக்க தன் தந்தையின் அன்பான அரவணைப்பில் வளர்ந்தார்.

அன்பான தன் தாயின் இழப்பை துணிவுடன் ஏற்றுக்கொண்ட பார்த்தசாரதி ஒரு தனிச்சிறப்புமிக்க இளைஞராக வளர்ந்தார். பனாரஸ் இந்து பல்கலைக்கழகத்தில் இளங்கலை அறிவியல் பட்டத்தைப் பெற்றார். இசை பயின்றார். வாசிப்பதில் தீவிர ஆர்வத்தினை வளர்த்துக் கொண்டார். ஆன்மீகத் தேடலின்பால் தனக்கிருந்த ஆழமான ஆர்வத்தை தனது ஐந்தாவது வயதிலிருந்தே பராமரித்து போஷித்து வந்தார். கிறிஸ்துவம், இந்து மதம் உள்ளிட்ட மற்ற மதங்களைப் புரிந்து கொள்ளுதல், யோகம் மற்றும் மறைபொருளியல் ஆகியவற்றில் உறுதியான அடித்தளத்தை தனது இருபத்தைந்தாவது வயதில் அமைத்துக்கொண்டார்.

1955ல் திருமதி சுலோச்சனாவை மணந்தார். இரண்டு வருடம் கழித்து மகன் கிருஷ்ணா பிறந்தார். திருமதி. சுலோச்சனா, கிருஷ்ணா, மருமகள் பிரியா மற்றும் இரண்டு பேரப்பிள்ளைகள் பார்க்கவ் மற்றும் மாதூரி உடன் அன்பான கூட்டுக்குடும்பமாக, சென்னை, ஆழ்வார்பேட்டையில் உள்ள அவர்களுடைய வீடான "காயத்ரி" யில் வாழ்ந்து வந்தனர். 1955 முதல் 1985வரையில் தனது பெரும்பாலான அலுவலக வாழ்க்கையை டி.டி.கே. குழும கம்பெனிகளில் செலவிட்டு, அதன் நிர்வாக இயக்குநர் என்ற நிலை வரை உயர்ந்தார்.

1964 ம் ஆண்டில் சகஜ மார்க்க ஆன்மீகப் பயிற்சி முறைக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, பின்னர், பாபுஜி என அன்போடு அழைக்கப்படும் தனது குருவான உத்திரப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ ராம் சந்திர மகராஜ் அவர்களைச் சந்தித்தார். பாபுஜி மகராஜின் அன்பான வழிகாட்டுதலின்படி, அவரது ஆன்மீகத் தேடலுக்கான தெளிவான பாதை கிடைத்தது. தனது ஆன்மீகத்

தேடலை மிகுந்த ஆர்வத்துடன் தொடர்ந்ததுடன், பாபுஜி மகராஜின் மீது தன்னலமில்லாத அன்பினை வளர்த்துக் கொண்டு, அவரின் தனிச்சிறப்புமிக்க சீடரானதுடன், பாபுஜியால், கிழக்கத்திய இதயமும், மேற்கத்திய அறிவும் கொண்டவர் என இவரை வர்ணிக்கப்பெற்றார். ஆன்மீகத்தின்பால் நாட்டமுள்ளவர்களுக்கு, சகஜ மார்க்க இராஜயோகப் பயிற்சியைக் கொண்டு சேர்ப்பதில், பாபுஜி மகராஜிற்கு அயராது ஒத்துழைப்பு கொடுத்தார். சகஜ மார்க்கத்தை வழங்கும் ஸ்ரீ ராம் சந்திர மிஷனின் அனைத்து அலுவல்களையும் நிர்வகிப்பதில் பாபுஜி மகராஜிற்கு உதவியாக இருந்து, இந்தியா மற்றும் மேலை நாடுகளுக்கு பாபுஜி மகராஜுடன் பயணங்கள் மேற்கொண்டார்.

1970முதல் 1982 வரை மிஷனின் பொதுச் செயலாளராக சேவையாற்றினார். 1974ல் பாபுஜி மகராஜ், தனக்கு பின்வரும் காலத்தின் ஆன்மீக வாரிசாகவும், மிஷனின் தலைவராகவும் இருக்க இவரை நியமனம் செய்தார். தன்னுடைய ஆன்மீகச் செல்வங்கள் அனைத்தும் தனக்குப் பிறகு பார்த்தசாரதிக்குத்தான் என உயிலெழுதிவிட்டு 1983ல் பாபுஜி மகராஜ் அவர்கள் மகாசமாதி அடைந்தார். அதன்பிறகு, பார்த்தசாரதி அவர்கள் சகஜ மார்க்க குரு பரம்பரையின் வரிசையில் மூன்றாவது வாழும் குருநாதர் ஆனார். அச்சமயத்தில், சகஜ மார்க் மிஷனானது, இந்தியா மற்றும் மேலைநாடுகளில் வளர்ந்து வரும் ஒரு இயக்கமாக இருந்தது.

1983லிருந்து கடந்த 31வருடங்களாக, மிஷனை வளர்ப்பதிலும், ஆன்மீக நாட்டமுள்ளவர்களுக்கு வழிகாட்டியாகவும், தனது குருநாதரின் நோக்கத்தினை முன்னெடுத்து செயல்பட்டு வருகின்றார். இன்று, 110க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில், சுமார் இரண்டு லட்சம் மக்கள் சகஜ மார்க்கத்தைப் பயிற்சி செய்து வருவது, அவரது இந்த அயராத, தளராத முயற்சிக்கான பலனாகும். அவரின் வசீகரத்தன்மை, தனிச்சிறப்புமிக்க அற்புதமான ஆளுமை, கவர்ந்திழுக்கும் எளிமை, பரந்த அறிவு, நேர்மை, அக்கறையான கவனிப்பு மற்றும் முழுமையான மனித நேயம் ஆகியவைகள்தான் உலகெங்கிலும் உள்ள ஆன்மீக நாட்டமுடையவர்களை அவர் பால் கவர்ந்திழுத்தது.

அவருடைய ஆன்மீக வாழ்க்கையின் வழியாக, பல்வேறுபட்ட துறைகளிலும், அவருடைய தேர்ச்சித்திறன் வெளிப்பட்டது. ஆகவே, வெவ்வேறு வாழ்க்கை முறைகளில் இருந்து வந்த அனைத்து ஆர்வலர்களையும், அவரிடையே இயல்பாகவே ஈர்த்துக் கொள்ள செய்தது. உண்மையில் அவர், உபநிஷத காலத்தை தற்காலத்திற்கு ஏற்ப மீண்டும் உருவாக்கியுள்ளார். அவருடைய வரையறுக்க இயலாத தன்னலமற்ற சேவை, ஒருமித்த மனநிலையில் லட்சியத்தை நோக்குதல், அவருடைய குருவின் மீதான அர்ப்பணிப்பு மற்றும் களைப்படையாத, தீர்ந்து போகாத அவருடைய வேலை செய்யும் திறன்களால், அவருடைய வியப்புக்குரிய ஆன்மீக பங்களிப்பானது, வரலாற்று காலங்களில் ஈடு இணையற்றதாக இருக்கிறது. எண்ணிலடங்கா ஆன்மீக ஆர்வலர்களுக்கு, அகிலமளாவிய நோக்கத்தை கொண்டிருந்தாலும், தனிப்பட்ட முறையில் வெளிப்படும் அவருடைய ஆழம் காணமுடியாத அன்பினால், கொடுக்க வேண்டியவற்றையெல்லாம் கொடுக்கின்ற என்பதற்கு உவமானமாக, அனைவரும் உயர்ந்த வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு அக்கறையுடன் வழிகாட்டினார். எல்லா வழிகளிலும் முழுமையான, சமநிலைப்படுத்தப்பட்ட அவருடைய வாழ்க்கையானது, மனித இனத்திற்கே தெய்வீக ஊக்கமளிப்பதாக சேவை புரியும்.

மிஷனில், 50 வருட கால சேவைக்குப்பின், டிசம்பர் 21, 2014 அன்று அவர் மறைந்த போது, ஒரு சகாப்தத்தின் முடிவுக்கு நாம் வந்திருக்கிறோம்.

அவரே மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறியபடி, குரு மற்றும் சிஷ்யனின் உறவு முடிவில்லாத ஒன்று, அது எப்பொழுதுமே காலத்தால் மங்கிப் போகாது. இந்த வாழ்க்கையுடன் முற்றுப் பெறாமல் அழியாமல் இருக்கும்; அவருடனான இந்த நிரந்தரத் தொடர்பின் மீதான திடநம்பிக்கையுடன், நாம் கண்ணீர் மல்க, இந்த

உலகத்திலிருந்து செல்ல அவருக்கு விடையளிப்போம்.

அவருடைய நீடித்திருக்கிற பரம்பரையாக, மிகப்பெரிய அளவில் உலகம் முழுக்க, ஆன்மீக ஆர்வலர்களுக்கு உணர்வூட்டி, தன்னுடைய அன்பினால் சகோதரத்துவத்தால் ஒன்றிணைக்கும் இந்த ஸ்ரீராம் சந்திர மிஷன் மற்றும் சகஜமார்க்க ஆன்மீக நிறுவனம் ஆகியவை உள்ளன. நூற்றிருபது ஆசிரமங்களும் மற்றும் புத்துணர்வூட்டும் மையங்களும் ஒளிமையமாக சேவையாற்றி வருகின்றன. பாலுஜியின் போதனைகளை கற்பிக்கின்ற அமைப்பாக, ஆன்மீக சக்தியூட்டப்பட்ட சூழ்நிலையில், நன்றாக திறம்பட செயல்பட்டு வருகின்ற பள்ளி ஒன்று இருக்கிறது. அவரின் உயர் மதிப்பளிக்கக்கூடிய வாழ்க்கையானது, மனித சமுதாயத்திற்கு ஒரு நிரந்தர எடுத்துக்காட்டாக சேவை செய்ய போகிறது. மிக முக்கியமாக அவருடைய ஆன்மீக வாரிசான கமலேஷ் பட்டேல், அவருடைய அழிவற்ற அன்பை தொடர்ந்து நமக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். "சகஜ மார்க்கத்தில் ஒருவர் அன்பை பெற்றால், அவர் அன்பாகவே மாறி, அவருடைய இந்த வாழ்க்கைக்குப் பிறகும், அந்த அன்பை நீடித்திருக்கக்கூடிய சாத்தியக் கூறுகளை பெற்றிருப்பார்" என அவர் ஒரு முறை கூறியிருக்கிறார்.

அவருக்கு, மகன் கிருஷ்ணா, மருமகள் பிரியா, பேரன் பார்க்கல், பேத்தி மாதூரி மற்றும் அவருடைய ஆன்மீக வாரிசான கமலேஷ் பட்டேல் உள்ளடங்கிய குடும்பம் உள்ளது.

அவருடைய தெய்வீக பாதத்தில், நாம் பெரும் பணிவுடனும், அன்புடனும், நன்றியுணர்வுடன் அடிபணிந்து, அவருடைய உள்ளார்ந்த பிரசன்னம் தொடர்ந்து நம்முள்ளே இருந்து, ஒரு ஒளிவிளக்காக, அவருடைய தெய்வீக இருப்பிடத்திற்கு ஒரு வழிகாட்டியாக அமையும் என பிரார்த்திப்போம்.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

மணப்பாக்கத்திலிருந்து...

மாஸ்டரின் மகாசமாதியைப்பற்றி செய்தியறிந்த அனைத்துலக மையங்களின் அப்யாசிகள் தங்கள் முதல் அதிர்ச்சியிலிருந்து விடுபட்டு, மணப்பாக்கம் ஆசிரமத்திற்கு, தங்கள் வாழ்க்கையின் ஆதாரமாக, மையப்பள்ளியாக இருந்த மாஸ்டருக்கு இறுதி அஞ்சலி செலுத்த விரைந்து வந்தனர்.

ஆயிரக்கணக்கான அப்யாசிகள், ஆசிரம வாயிலிலிருந்து, மாஸ்டர் குடில் வரை நீண்ட வரிசையில் அமைதியாக நின்று, தங்கள் தந்தையாக, தாத்தாவாக, சகோதரனாக, நண்பனாக, இவையனைத்திற்கும் மேலாக,

ஆன்மீக தவிப்பு கொண்டு அவரின் இதயக்கதவைத்தட்டியவர்களின் குருவாக இருந்த தங்கள் அன்புக்குரிய மாஸ்டரின் பூத உடலை கடைசி முறையாக தரிசித்தனர். மிகுந்த அன்புடனும், பொறுப்புடனும், தன்னார்வத்தோண்டர்கள் அனவருக்கும் பழங்கள் மற்றும் தண்ணீர் கொடுத்து உபசரித்தனர்.

அப்யாசிகள், மாஸ்டரின் குடிலுக்குள் நுழையும் பொழுது, தங்களை வாயார வரவேற்கும் மாஸ்டர், அவரின் அன்புக்குரியவர்கள் சூழ்ந்திருக்க கம்பீரமாக சலனமற்று அமைதியாக படுத்திருப்பதைக்காண மிகுந்த மனத்துயருடன், கண்கள் பனிக்க காணப்பட்டனர். யாரெல்லாம் அவரிடம் வந்தாரோ, அவர்களை விரிந்த கைகளுடன் வரவேற்று, அவர்களின் தேவைகளை பல்வேறு நிலைகளிலிருந்து பூர்த்தி செய்து, அவர்கள் உள்ளங்கள் உவகை கொள்ளுமாறு செய்து மற்றும் அவர்கள் மீது அருள் சொரியும் தங்கள் அன்பிற்குரிய, அருள்கொடைமிக்க மாஸ்டரை இனி மனித உருவில் காண இயலாது என உணர்ந்து, துயரத்தால் மனம் உடைந்தனர்.

ஆசிரமத்தின் சூழ்நிலை அமைதியாகவும், சாந்தமாகவும் காணப்பட்டது. இயற்கையும் தன் பங்கிற்கு சாரல் மூலம் துயருற்ற மனங்களுக்கு இதமளித்தது. மாலை 5 மணி அளவில் சகோ.கம்லேஷ் பாய் சிட்டிங் கொடுத்தார். துயருற்ற மனங்களுக்கு அது, அமைதியையும் ஆறுதலையும் அளித்தது.

அடுத்த நாள் காலை சத்சங்கத்திற்கு பின் மாஸ்டர் ஒளி உலகத்திலிருந்து அனுப்பிய செய்தி படிக்கப்பட்டது. அனைவரும் மாஸ்டரின் நிலையான பிரசன்னத்தை உணர்ந்தனர். மாஸ்டர் பெளதீக உடலின் துன்பங்களிலிருந்து விடுபட்டு, அனைவருள்ளும் தன் தெய்வீக அருளைச்செலுத்தி, அனைவரின் துயரங்களை விடுவித்து, அவர்களின் உள்ளங்களில் அமைதி, தைரியம், அன்பு, நன்றி முதலியன

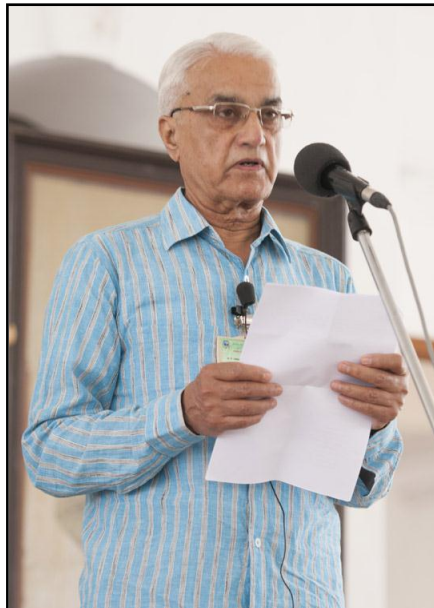
விதைத்து, அவரின் போதனைகளை பின் பற்றி நமது குறிக்கோளான தெய்வீக மாஸ்டருடன் ஒன்றிணைவோம் என உறுதி பூணவும் அவரின் சாகவத பிரசன்னம் உணர்த்தியது.

டிசம்பர் 22 ம் தேதி SRCM செயற்குழு இரண்டு கூட்டங்கள் நடத்தியது. அதில் சகோ. கம்லேஷ் D.படேல் அவர்கள் மாஸ்டரின் ஆன்மீக வாரிசாகவும், மிஷனின் தலைவராகவும் அங்கீகரிக்கப்பட்டார். டிசம்பர் 23ம் தேதி காலை மிஷனின் செயலாளரான சகோ.U.S.வாஜ்பாய் அவர்கள் செயற்கூட்டத்தில் உறுதி செய்யப்பட்ட தீர்மானங்களை

வாசித்தார். அதன் பின் சகோ.கம்லேஷ் பேசும் பொழுது, மிஷனின் முன்னேற்றத்திற்காக அனவரும் முன்வந்து இணைந்து செயல் பட கேட்டுக்கொண்டார்.

ஒளி உலகத்திலிருந்து வந்த வாசிக்கப்பட்ட செய்திகள் 'யாவும் நலமே' என்ற உணர்வினை துயருற்ற உள்ளங்களுக்கு ஆறுதல் அளித்தன.

மாஸ்டர் நம் உள்ளங்களில் வசிக்கிறார். அவரின் எழுத்துக்கள் அவரின் பூரணத்துவத்தின் உன்னத நிலையை பறைசாற்றுகிறது. அவரின் உள்ளக்கிடக்கையை வெளிப்படுத்தும் அவரின் ஒளி/ஒலி தொகுப்புகளில் வாழ்கிறார். மிஷனுக்காகவும், அவரின் அப்யாசிகளுக்காகவும் தொண்டு புரியும் அனைவர் இல்லங்களிலும் அவர் வாழ்கிறார். நமக்காக கட்டப்பட்டு, வரும் அநேக வருடங்களுக்கு ஆன்மீக உயிருட்டப்பட்டுள்ள அனைத்து ஆசிரமங்களிலும், ஆன்மீக தவிப்பு கொண்ட உள்ளங்களுக்காக அவர் வாழ்கிறார். நம் அன்பிற்குரிய மாஸ்டர், உலகிலுள்ள அனைத்து ஆன்மீக தவிப்பு கொண்ட உள்ளங்களின் தேவைகளை அறிந்து, அதற்கேற்றவாறு, முன்னமேயே தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துள்ளார். அதனால் நாம்

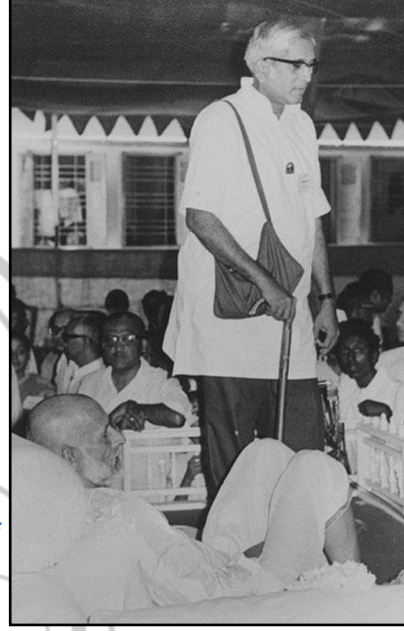

அவநம்பிக்கை கொள்ள வேண்டாம். மேலும் மிஷனையும், அப்யாசிகளையும், அனைத்து தேவையான பண்புகளை கொண்டிருக்கும் சகோ.கம்லேஷ் பாயிடம் மாஸ்டர் பரம்பரை ஒப்படைத்திருக்கிறது. நாம் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் அவரின் சொற்படி கேட்டு, அவருக்கு முழு ஒத்திழைப்பு நல்கி அதன் மூலம் நம்முடைய ஆன்மீக குறிக்கோளை அடைவதேயாகும்.

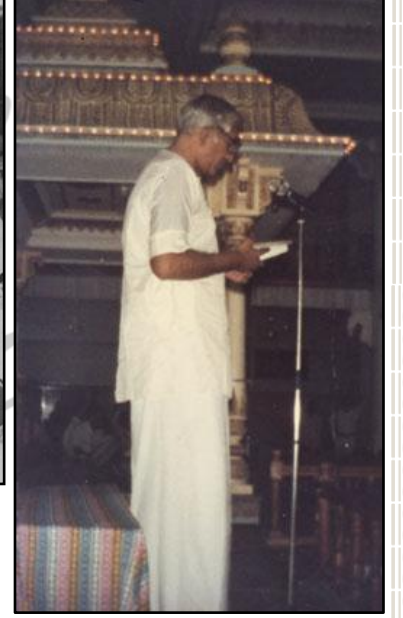
மிஷனில் மாஸ்டரது 50 வருடப் பயணத்தின் ஒரு புகைப்படத் தொகுப்பு

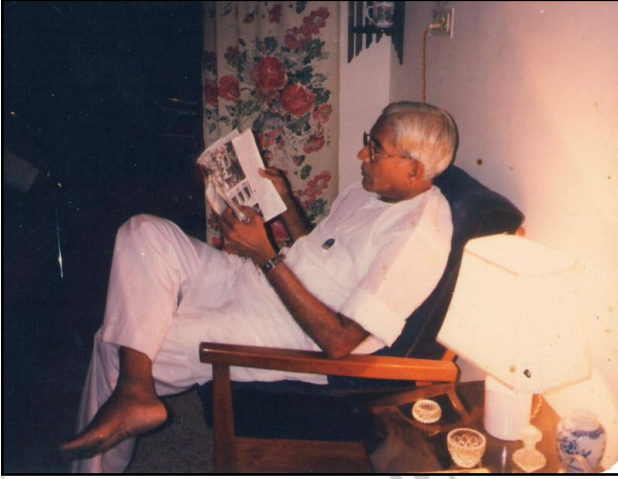
1972 - ரோம்

1973 - சென்னை

1984 - சென்னை

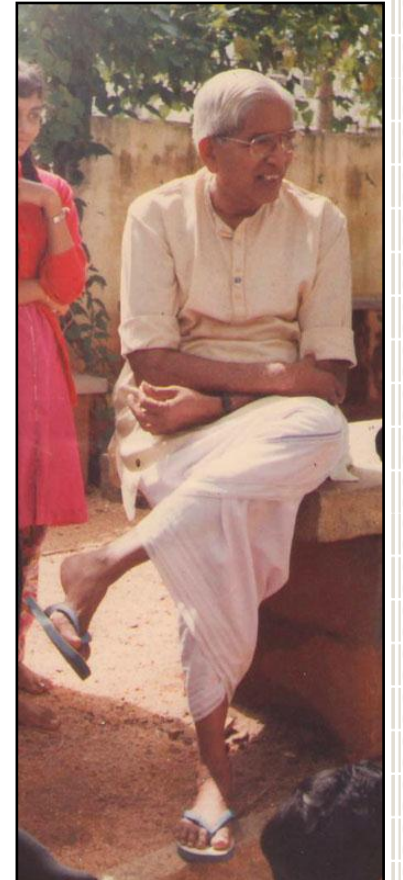
1988- நியூடெல்லி

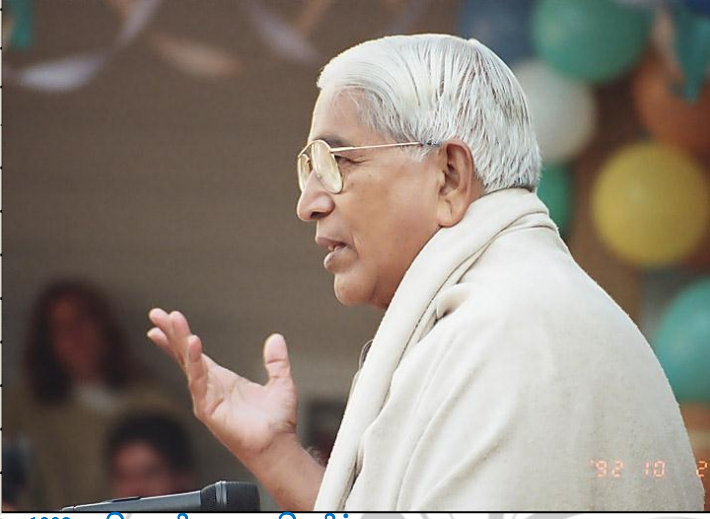
1990 - மணப்பாக்கம், சென்னை

1989 - பெங்களூர்

1991 - பெங்களூர்

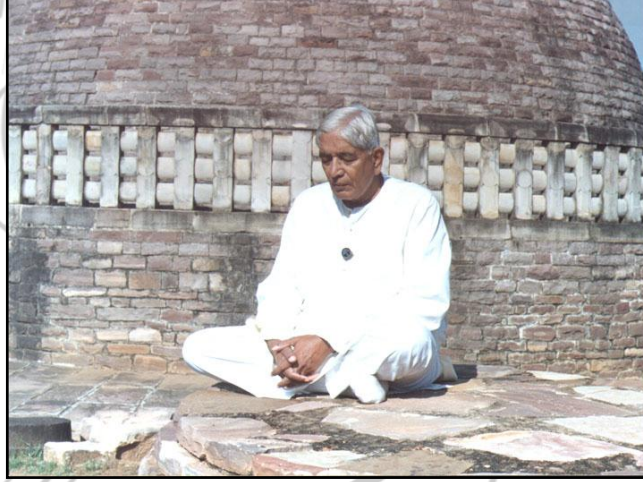
1992 - மொலினா, அமெரிக்கா

1996 - ஹைதராபாத்

2000 - சிங்கப்பூர்

1997 - சான்ச்சி

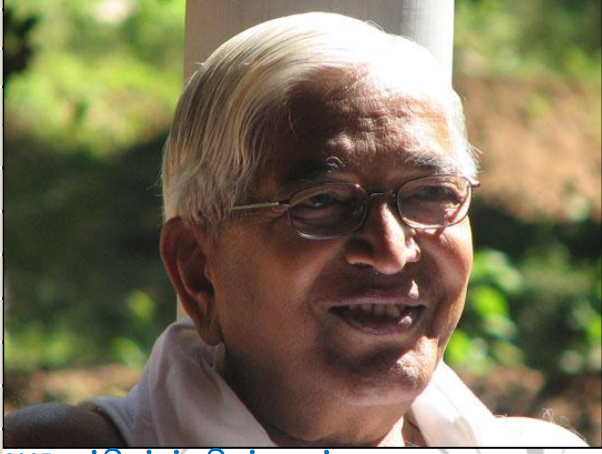
2004 - சண்டிகர்

2003 - சுவிட்சர்லாந்து

2006 - மலேசியா

2007 - க்ரெஸ்ட், பெங்களூர்

2008 - நௌகசியதால்

2009 - சென்னை

2010 - சண்டிகர்

2011 - ருத்ராபூர்

2013 - 15 ஆகஸ்ட் - சென்னை

2014 - சென்னை